

ikke været så tåbeligt her i dag, at vi skulle debattere et lovforslag på denne her led.

Jeg vil jo nok sige, at det må være lidt historisk for regeringen, at den nu må bekende kulør og sige, at der er gået kuk i det for den, for det er jo faktisk det, der er sket. Vi i Dansk Folkeparti har prøvet at gå seriøst ind i det her, men vi kunne udmærket se, at det var nødvendigt, at vi lyttede lidt mere til de borgere og til Det Etske Råd, der kom med nogle opfordringer til, at vi udsatte det lidt længere. Som sagt synes vi, at det er en højst ejendommelig fremgangsmåde, man har benyttet i denne her sag.

Fra Dansk Folkepartis side synes vi om de tiltag, der er lavet med en vis form for brugerbetaling, og med at narkomaner og alkoholikere skal vurderes som forældre. Det er ikke på den skrappe måde, som man bliver det, når man skal adoptere, men en læge skal sige god for, at man kan tage vare på sit barn, og det er meget fint. Det er ligeledes fint, at en læge skal have det overordnede ansvar ved insemination.

Alt i alt synes jeg ikke, at denne her sagsbehandling er en pryd for Folketinget.

Til allersidst vil jeg sige, at Dansk Folkeparti stiller sig sådan, som vi også gjorde, da vi behandlede forslaget ved anden behandling, at vi stemmer samlet i gruppen, og vi er her alle 13 til at give vores besyv med.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Hvis der er noget, der er kort, så er det den politiske hukommelse. Jeg må erindre om, at den 20. januar vedtog Folketinget et forslag til vedtagelse; det var et enigt Folketing, der på baggrund af CD's forespørgsel om brugerbetaling på social- og sundhedsområdet vedtog følgende:

»Folketinget fastslår, at den solidariske skattebetaling skal forblive den bærende finansiering af samfundets velfærdssydelser.

Folketinget opfordrer regeringen til inden årets udgang at komme med 1) en rapport om de sociale og fordelingsmæssige konsekvenser af skattefinansiering og brugerbetaling, 2) en redegørelse med oplæg til politisk stillingtagen til, efter hvilke principper brugerbetaling anvendes, så der kan skabes klarhed og gennemsækelighed for borgerne.«

Det er så den værktøjskasse, som finansministeren lovede at komme med. Det er den, vi i CD venter på, og så tager vi meget gerne en prioriteringsdebat på hele sundheds- og social-

området. Den bliver vi jo alligevel nødt til at tage, ikke mindst efter EF-Domstolens afgørelse i Decker/Kohll-sagerne. Så den forventer vi os en hel del af.

Dagen efter den 18. maj, som jo er en skæbnedato åbenbart, da stod der en leder i Politiken, som jeg synes, man skal lægge mærke til. Den omhandlede det begreb, der hedder frit stillet. Frit stillet bliver vi i flere og flere sager, som er vanskelige at håndtere, som vi kalder for etiske sager. Så slipper vi grupperne og siger: Nu er I frit stillet. Men frit stillet betyder, at man har meget mere ansvar, end man har, når ordføreren leder én igennem vanskelige afstemninger. Begrebet frit stillet fabulerer man altså også over i lederen i Politiken, og så slutter man med, ud over at påpege det ekstra ansvar, den enkelte har, at det at være frit stillet ikke er det samme som at være frit stillet til at skrue hovedet af. Det mener jeg vi gjorde den 18. maj.

CD stemmer imod.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre har også den opfattelse, at det er rigtigt at trække det her lovforslag. Det er rigtigt, fordi alternativet er værre.

Det er vores opfattelse, at det billede, der tegnede sig efter andenbehandlingen, nærmede sig tilfældighedernes lov, og det kan vi ikke være tjent med her i Folketinget, altså at vedtage noget, der ligner tilfældighedernes lov.

Jeg kan illustrere det med, at der pludselig blev et flertal for at indføre brugerbetaling inden for sundhedssektoren, og det er for mig væsentligt, når jeg bruger udtrykket tilfældighedens lov. Jeg tror, at alle partier her i Folketinget går ind for, at der skal være lige adgang til sundhedsydelser. Det er en af velfærdssamfundets kerneydelser, og pludselig begynder man at bryde med det princip i forbindelse med et lovforslag, der handler om noget helt andet.

Det er en diskussion, som vi sandsynligvis bliver nødt til at tage, for skal vi kunne give gedigne ydelser inden for sundhedssektoren – ydelser af høj kvalitet, som er vores målsætning – er det klart, at vi kan komme ind i en prioriteringsdiskussion, fordi det ikke blive muligt at smøre et ordentligt lag smør på på alle områder; men når man bryder princippet i forbindelse med et lovforslag af den her karakter, så synes jeg virkelig, at dér har man overskredet grænserne.